

Αριθμός απόφασης 5 / 2023
Αριθμός κατάθεσης αίτησης: 9/01-08-2022
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αθανάσιο Τερζούδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών – εισηγητή, Κορτέσα Τσιούγκου, Πρωτοδίκη, Ασπασία Πολυμεροπούλου, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματέα Τσαμπίκα Μαλωίνα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 17-11-2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου (5^ο χλμ. λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου), που παραστάθηκε στη δίκη μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αναστασίου Μπακαλούμα (του Δ.Σ. Ρόδου με Α.Μ. 513), ο οποίος κατέθεσε έγγραφο σημείωμα και

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)Χρήστου Σπανού του Γεωργίου – Σαράντη, κατοίκου δήμου Ρόδου (πάροδος Γ. Σεφέρη), 2)Ειρήνης Σπανού του Γεωργίου – Σαράντη, κατοίκου Καλυθιών Ρόδου (κόμβος Λαδικού), 3)Νικήτα Σπανού του Γεωργίου – Σαράντη, κατοίκου Ιαλυσού Ρόδου, 4)Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα, κατοίκου Ρόδου (Γεωργίου Παπανδρέου αρ. 25), 5)Στυλιανού Καστανάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου δήμου Ρόδου (Αισχύνης αρ. 29) και 6)Χρήστου Σπανού του Μιχαήλ, κατοίκου Μαλώνας Ρόδου, που εκπροσωπήθηκαν στη δίκη ο μεν τρίτος από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Μηνά Τσέρκη (του Δ.Σ. Ρόδου με Α.Μ. 403), οι δε λοιποί από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Εμμανουήλ Παπαϊωάννου (του Δ.Σ. Ρόδου με Α.Μ. 511), οι οποίοι δικηγόροι κατέθεσαν έγγραφα σημειώματα.

Ο ΑΙΤΩΝ ζήτησε να γίνει δεκτή η από 01-08-2022 και με αριθμό πράξης κατάθεσης 9/01-08-2022 αίτησή του, στο δικαστήριο τούτο απευθυνομένη, η οποία ορίστηκε να συζητηθεί εξ αρχής κατά την αναφερομένη στην αρχή της απόφασης αυτής δικάσιμο, ήτοι της 17-11-2022.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, παραστάθηκαν οι διάδικοι στη δίκη όπως αναφέρεται παραπάνω και κατέθεσαν νομίμως οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι τους έγγραφα σημειώματα στα ονόματα και για λογαριασμό τους, όπως προαναφέρθηκε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Με την υπό κρίση αίτησή του, όπως το περιεχόμενό της εκτιμάται, ο αιτών ιστορεί ότι με νομίμως δημοσιευθείσα διαθήκη του ο αποβιώσας από 13-11-2019 αδελφός του Γεώργιος Σπανός, κάτοικος όσο ζούσε δήμου Ρόδου (Αυστραλίας αρ. 3), κληροδότησε σε αυτόν διατροφή και ειδικότερα υποχρέωσε τους εγκατασταθέντες με τη διαθήκη κληρονόμους του να καταβάλλουν σ' αυτόν το ποσό των € 1.000,00 μηνιαίως (Αγγ. Δανηλάτου σε Ν. Λεοντή «Ερμηνεία αστικού κώδικα & εισαγωγικού νόμου ΑΚ» τόμος 2 [2020] υπό το άρθρο 1967 πλαγιάρ. 1 σελ. 4303 στην αρχή, όπου αναφέρεται ότι «...Μπορεί να χαρακτηριστεί ως κληροδοσία...η παροχή διατροφής [το μέτρο της οποίας προσδιορίζει ο διαθέτης...].»). Ότι με το από 04-03-2020 ιδιωτικό συμφωνητικό που κατήρτισε με τους εν λόγω κληρονόμους, ο αιτών συμφήφισε οφειλή από δάνειο που είχε έναντι του κληρονομούμενου με την όποια αξίωσή του από την παραπάνω κληροδοσία, αποποιηθείς αυτήν στις 12-03-2020 με δήλωση ενώπιον του γραμματέα του Ειρηνοδικείου Ρόδου ως δικαστηρίου της κληρονομίας (άρθρο 810 ΚΠολΔ), πλην η εν λόγω αποποίηση, όπως και το ως άνω ιδιωτικό συμφωνητικό, πάσχουν ακυρωσία λόγω πλάνης και απάτης και απειλής σε βάρος του αιτούντος και επιπλέον η αποποίηση πάσχει ακυρότητα, λόγω προγενέστερης ρητής, άλλως σιωπηρής αποδοχής της ως άνω κληροδοσίας από τον αιτούντα. Ότι ήδη ο αιτών άσκησε την παρατιθέμενη στο δικόγραφο της αίτησης αγωγή κατά των καθ' ων ενώπιον του δικαστηρίου τούτου (με αριθμό πράξης κατάθεσης 82/01-08-2022) κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία (αγωγή) ζητεί, όπως το περιεχόμενό της εκτιμάται, την ακύρωση των ως άνω αποποίησης και ιδιωτικού συμφωνητικού ως πασχόντων ακυρωσία λόγω πλάνης και απάτης και απειλής, καθώς και την αναγνώριση της ακυρότητας της αποποίησης της ένδικης κληροδοσίας, λόγω προγενέστερης αποδοχής της από αυτόν (ενάγοντα – αιτούντα) και επιπλέον την καταδίκη των εναγομένων (καθ' ων) στην καταβολή της κληροδοσίας προς αυτόν για την περίοδο από τον Ιανουάριο του 2020 έως και τον Αύγουστο του 2022 (32 μηνών), συμποσούμενης σε (1.000,00 X 32 =) € 32.000,00, ανάλογα με το μερίδιο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΑΓΗΓΗΤΡΙΑ

κάθε εναγομένου – καθ' ου – κληρονόμου στην κληρονομία που κατέλιπε ο κληρονομούμενος, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή και τέλος (ζητεί) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι (καθ' ων) στα δικαστικά του έξοδα. Συγκεκριμένα, στην εν λόγω αγωγή του, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται αυτούσιο στην κρινόμενη αίτηση και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής, ο ενάγων (αιτών) αναφέρει ότι η παραπάνω ακυρωσία θεμελιώνεται ως προς την επικαλούμενη πλάνη του στο ότι οι εναγόμενοι (καθ' ων), όπως αναφέρει, τού δημιούργησαν με τη συμπεριφορά τους την εντύπωση ότι και μετά την κατάρτιση του παραπάνω ιδιωτικού συμφωνητικού (04-03-2020) θα συνεχίσουν να συνεργάζονται ως έμποροι με αυτόν αγοράζοντας προϊόντα από τη δική του εμπορική επιχείρηση, όπως έκαναν επί σειρά ετών μέχρι τότε και μάλιστα πλέον σε αυξανόμενη έκταση και με μεγαλύτερη συχνότητα, ώστε να ισοσκελιστεί η οικονομική ζημία του ενάγοντος (αιτούντος) από την εκ μέρους του αποποίηση της ένδικης κληροδοσίας, στην οποία προέβη σε εκτέλεση των όρων του συμφωνητικού, πλην αντ' αυτού (οι εναγόμενοι – καθ' ων) μείωσαν την κατανάλωση από την επιχείρησή του και εν τέλει έπαυσαν να αγοράζουν προϊόντα από αυτήν, διακόπτοντας κάθε επαγγελματική συνεργασία τους με τον ενάγοντα (αιτούντα) στις 19-01-2022 (βλ. σελ. 9, 11, 12 και 14 της αίτησης). Περαιτέρω, ο ενάγων (αιτών) εκθέτει στην παραπάνω αγωγή του ότι η ακυρωσία που ισχυρίζεται, θεμελιώνεται ως προς την επικαλούμενη απάτη σε βάρος του στο ότι ο διά του ως άνω συμφωνητικού συμψηφισμός της παραπάνω οφειλής από δάνειο, που φέρεται ότι είχε έναντι του κληρονομούμενου με την όποια αξιώσή του (ενάγοντος – αιτούντος) από την παραπάνω κληροδοσία, την οποία για το λόγο αυτό αποποιήθηκε στις 12-03-2020, ουδέποτε έλαβε χώρα. Διότι στην πραγματικότητα ουδεμία σύμβαση δανείου συνήψε (ο ενάγων – αιτών) με τον κληρονομούμενο, ο οποίος αντ' αυτού κατέβαλλε αρχικώς σποραδικά και από το τέλος του έτους 2014 και μέχρι το θάνατό του αδιαλείπτως 1.000,00 € μηνιαίως προς τον ενάγοντα (αιτούντα) αδελφό του, προκειμένου ν' αντιμετωπίσει ο τελευταίος τα οικονομικά του προβλήματα, πλην όχι λόγω δανείου (άρθρα 806 επ. ΑΚ) αλλά λόγω δωρεάς (άρθρα 496 επ. ΑΚ), δηλαδή χαριστικά και ως εκ τούτου δεν είχε ο ενάγων (αιτών) υποχρέωση απόδοσης των ληφθέντων και γενικότερα δεν είχε καμμία οφειλή προς τον κληρονομούμενο, ώστε να λάβει χώρα ο παραπάνω συμψηφισμός

με απόσβεση αμοιβαίων απαιτήσεων μεταξύ των κληρονόμων του τελευταίου (άρθρο 1885 ΑΚ) και του ενάγοντος (αιτούντος), που συμβλήθηκαν με το παραπάνω συμφωνητικό (άρθρο 440 ΑΚ). Ότι συνεπώς, η αποποίηση της παραπάνω κληροδοσίας (άρθρο 2001 ΑΚ) δεν έλαβε χώρα λόγω συμψηφισμού, όπως εξαπατώντας τον τού παρουσίασαν ψευδώς εν γνώσει τους οι εναγόμενοι (καθ' ων) αντισυμβαλλόμενοι του, αλλά μονομερώς από τον ενάγοντα (αιτούντα), σε βάρος του οποίου επιπλέον άσκησε ψυχολογική πίεση η δεύτερη εξ αυτών και θυγατέρα του κληρονομούμενου Ειρήνη Σπανού, προκειμένου να αποποιηθεί (βλ. σελ. 3, 4 – 6, 8, 10, 11 και 14 της αίτησης). Εξάλλου, στην παραπάνω αγωγή του αιτούντος, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται αυτούσιο στην κρινομένη αίτηση και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής, όπως προαναφέρθηκε, εκτίθεται ότι η ακυρωσία για την οποία κάνει λόγο θεμελιώνεται ως προς την επικαλούμενη σε βάρος του απειλή στο ότι, όπως εκθέτει, στις 11-11-2019 ο πέμπτος των εναγομένων (καθ' ων) Στυλιανός Καστανάκης τον απείλησε ότι θα παύσει η οικονομική βοήθεια (των 1.000,00 € μηνιαίως) από τον κληρονομούμενο αδελφό του (ο οποίος απεβίωσε μετά από δύο ημέρες), αν αυτός (ενάγων – αιτών) δεν εργαστεί και επιπλέον στις 23-01-2020 η δεύτερη των εναγομένων – καθ' ων Ειρήνη Σπανού τον απείλησε ότι δεν θα τού καταβάλλει την παραπάνω κληροδοτηθείσα διατροφή στο μέτρο που της αναλογεί υπό την ιδιότητά της ως κληρονόμου του κληρονομούμενου, λόγω αυξημένων οικονομικών αναγκών της (βλ. σελ. 10, 11 και 14 της αίτησης). Με βάση το παραπάνω ιστορικό και επικαλούμενος πιθανολόγηση ευδοκίμησης της παραπάνω αγωγής του, ο αιτών ζητεί να υποχρεωθούν οι καθ' ων να του καταβάλουν το παραπάνω ποσό (συνολικά 32.000,00 € διαιρετά, ο καθένας ανάλογα με το μερίδιό του στην ως άνω κληρονομία) και επίσης να υποχρεωθούν προσωρινά να τού καταβάλλουν μηνιαίως 1.000,00 € με την ίδια αναλογία για τον επέκεινα χρόνο (από το Σεπτέμβριο του 2022 και εντεύθεν), εντόκως από την επίδοση της αίτησης και να καταδικαστούν οι καθ' ων στα δικαστικά του έξοδα. Έχουσα το παραπάνω περιεχόμενο η υπό κρίση αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του δικαστηρίου τούτου (άρθρα 683 § 4, 11 αρ. 7, 22, 62 εδ. α', 63 § 1 εδ. α', 68 και 73 ΚΠολΔ / Δ. Κράνη σε Κεραμέα / Κονδύλη / Νίκα «Ερμηνεία ΚΠολΔ²» [2020] υπό το άρθρο 728 αρ. 2 σελ. 247 / 248 και ιδίως στο τέλος), για να συζητηθεί κατά

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΡΗΓΗΤΡΙΑ

την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρων 682 επ. και ιδίως 728 § 1 στοιχ. α' ΚΠολΔ). Το παρεπόμενο αίτημα περί τοκοδοσίας κάθε μηνιαίας δόσης της ζητούμενης διατροφής (για το διάστημα από το Σεπτέμβριο του 2022 και εντεύθεν) εντόκως από την επίδοση της αίτησης είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, δεδομένου ότι κατά το μέρος αυτό η τοκοφορία της ένδικης διατροφικής απαίτησης επέρχεται όχι από την επίδοση της αιτήσεως (ή της αγωγής), αλλά από τη δήλη ημέρα καταβολής καθεμιάς απαιτητής – ληξιπρόθεσμης μηνιαίας παροχής, κατά τις διατάξεις των άρθρων 340, 341 και 345 ΑΚ (ΕφΑθ 2467/2001 ΕλλΔ/νη 2002.246), χρονικά σημεία από τα οποία και πρέπει να επιδικαστούν (σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως κατά το μέρος αυτό) τόκοι, έλασσον που περιέχεται στο μείζον περί τοκοδοσίας ως άνω περί διατροφής αίτημα (ΕφΑθ 4481/2009 ΕλλΔ/νη 2010.154). Επιπλέον, με δεδομένο ότι σύμφωνα με το άρθρο 2001 § 2 εδ. α' ΑΚ, η αποποίηση της κληροδοσίας γίνεται με δήλωση προς το βεβαρυμένο με αυτήν, αποποίηση της κληροδοσίας που δηλώθηκε στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας δεν παράγει τη νομική της ενέργεια, εφόσον δεν περιήλθε (π.χ. με κοινοποίηση) σε γνώση του βεβαρημένου (Π. Παπανικολάου σε Γεωργιάδη – Σταθόπουλου «Αστικός κώδιξ / κατ' άρθρον ερμηνεία» τόμος «Χ» [© 1998] υπό το άρθρο 2001 πλαγιάρ. 4 σελ. 739, όπου περαιτέρω παραπομπές σε παλαιότερη νομολογία) και συνεπακόλουθα και η αναφερόμενη στην αίτηση αποποίηση της ένδικης κληροδοσίας από τον αιτούντα, που φέρεται ότι έγινε με δήλωσή του ενώπιον του γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας (Ειρηνοδικείου Ρόδου), ο οποίος συνέταξε την υπ' αριθμόν 181/2020 σχετική έκθεση (βλ. σελ. 2 και 5 της αίτησης), χωρίς να φέρεται ότι έλαβε χώρα κοινοποίηση αυτής προς τους καθ' ων – βεβαρημένους με την κληροδοσία, δεν παράγει τη νομική της ενέργεια. Συνεπώς, το αίτημα ακύρωσης της εν λόγω αποποίησης λόγω πλάνης ή απάτης ή απειλής, καθώς και το αίτημα αναγνώρισης ακυρότητας αυτής λόγω προγενέστερης ρητής, άλλως σιωπηρής αποδοχής της ως άνω κληροδοσίας από τον αιτούντα, είναι μη νόμιμα και απορριπτέα. Απεναντίας το ως άνω από 04-03-2020 ιδιωτικό συμφωνητικό που καταρτίσθηκε μεταξύ των διαδίκων πλευρών, ήτοι ανάμεσα στον κληροδόχο αφενός (αιτούντα) και στους βεβαρημένους με την κληροδοσία κληρονόμους του παραπάνω

κληρονομούμενου αφετέρου (καθ' ων η αίτηση), με το οποίο ο αιτών φέρεται ότι συμφήφισε οφειλή από δάνειο που είχε έναντι του κληρονομούμενου με την όποια αξίωσή του από την παραπάνω κληροδοσία, φέρεται να περιέχει την απαιτούμενη εκ του άρθρου 2001 § 2 εδ. α' ΑΚ δήλωση αποποίησης του κληροδόχου προς τους βεβαρημένους με την κληροδοσία κληρονόμους. Εξάλλου, το αίτημα ακύρωσης του εν λόγω συμφωνητικού λόγω ακυρωσίας αυτού εξαιτίας απειλής σε βάρος του αιτούντος εκ μέρους του πέμπτου των καθ' ων Στυλιανού Καστανάκη και της δεύτερης των καθ' ων Ειρήνης Σπανού, όπως φέρεται ότι συνέβη, είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι και αληθή υποτιθέμενα τα εκτιθέμενα στην αίτηση πραγματικά περιστατικά που το αφορούν, δεν μπορούν να οδηγήσουν σε εφαρμογή των ΑΚ 150 και 151, όπως ζητείται. Ειδικότερα, με την αίτηση φέρεται ότι το εξαγγελόμενο στον αιτούντα κακό από τον πέμπτο των καθ' ων (Στ. Καστανάκη) είναι ότι θα παύσει η οικονομική βοήθεια των 1.000,00 € μηνιαίως από τον κληρονομούμενο αδελφό του αιτούντος (και μετά το θάνατό του από τους κληρονόμους αυτού) προς τον αιτούντα, αν ο τελευταίος δεν εργαστεί, ενώ το εξαγγελόμενο κακό από τη δεύτερη των καθ' ων (Ειρ. Σπανού) είναι ότι δεν θα καταβάλλει στον αιτούντα το ποσοστό της ένδικης κληροδοσίας, το οποίο βαρύνει την ίδια ως κληρονόμο του παραπάνω κληρονομούμενου (άρθρο 1885 ΑΚ), λόγω αυξημένων οικονομικών αναγκών της. Αυτά τα εξαγγελόμενα κακά δεν αντίκεινται σε απαγορευτική διάταξη νόμου, δεδομένου ότι αφενός δεν φέρεται ότι είχε νομική υποχρέωση ο κληρονομούμενος ή οι κληρονόμοι του να παρέχουν οικονομική βοήθεια προς τον αιτούντα και αφετέρου η μη εκπλήρωση από τους τελευταίους της ενοχικής υποχρέωσής τους καταβολής προς τον αιτούντα κληροδόχο της ένδικης κληροδοσίας που βαρύνει τους ίδιους, ναι μεν ενδεχομένως δημιουργεί σε βάρος τους υποχρέωση αποζημίωσής του, πλην δεν αντίκειται σε απαγορευτική διάταξη νόμου. Ούτε τα ως άνω εξαγγελόμενα κακά αντίκεινται στα χρηστά ήθη και επιπλέον τελούν σε συνάφεια με την επιδιωκόμενη από τους καθ' ων δήλωση βούλησης του αιτούντος, αποτελούν δε τα κατάλληλα μέσα για το σκοπό που επιδιώκεται από τους καθ' ων (αποποίηση της ένδικης κληροδοσίας από τον αιτούντα), ο οποίος τέλος δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη. Συνεπώς, δεν στοιχειοθετείται εν προκειμένω απειλή σε βάρος του αιτούντος κατ' άρθρο 150 ΑΚ (ΑΠ 745/2020

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»), το δε ως άνω αίτημα αυτού με το οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, απορριπτέο τυγχάνει ως μη νόμιμο. Περαιτέρω, το αίτημα ακύρωσης του ενδίκου συμφωνητικού λόγω ακυρωσίας αυτού εξαιτίας απάτης σε βάρος του αιτούντος εκ μέρους των καθ' ων, όπως φέρεται ότι συνέβη, είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι και αληθή υποτιθέμενα τα εκτιθέμενα στην αίτηση πραγματικά περιστατικά που το αφορούν, δεν μπορούν να οδηγήσουν σε εφαρμογή των ΑΚ 147 εδ. α' και 149, όπως ζητείται. Ειδικότερα, με την αίτηση φέρεται ότι η αποποίηση της ένδικης κληροδοσίας εκ μέρους του αιτούντος έλαβε χώρα σε εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης που είχε αναλάβει έναντι των καθ' ων με το ένδικο συμφωνητικό, στα πλαίσια συμψηφισμού εκατέρωθεν απαιτήσεών τους, δηλαδή αφενός απαίτησης από σύμβαση δανείου του κληρονομουμένου (ως δανειοδότη) και στη συνέχεια των κληρονόμων του έναντι του αιτούντος (ως δανειολήπτη) και αφετέρου απαίτησης του τελευταίου (ως κληροδόχου) καταβολής της ένδικης κληροδοσίας, έναντι των καθ' ων (ως βαρυνομένων με την κληροδοσία κληρονόμων του παραπάνω κληρονομουμένου), όπως εξαπατώντας τον τού παρουσίασαν ψευδώς εν γνώσει τους οι καθ' ων αντισυμβαλλόμενοι του. Ότι ωστόσο στην πραγματικότητα ουδεμία σύμβαση δανείου συνήψε ο αιτών με τον κληρονομούμενο, ο οποίος αντ' αυτού κατέβαλλε αρχικώς σποραδικά και από το τέλος του έτους 2014 και μέχρι το θάνατό του (13-11-2019) αδιαλείπτως 1.000,00 € μηνιαίως προς τον αιτούντα αδελφό του, προκειμένου ν' αντιμετωπίσει ο τελευταίος τα οικονομικά του προβλήματα, πλην όχι λόγω δανείου, αλλά λόγω δωρεάς, δηλαδή χαριστικά και ως εκ τούτου δεν είχε ο αιτών υποχρέωση απόδοσης των ληφθέντων και γενικότερα δεν είχε καμμία οφειλή προς τον κληρονομούμενο και εντεύθεν προς τους κληρονόμους αυτού / καθ' ων, ώστε να λάβει χώρα ο παραπάνω συμψηφισμός με απόσβεση αμοιβαίων απαιτήσεων μεταξύ των τελευταίων και του αιτούντος, που συμβλήθηκαν με το παραπάνω συμφωνητικό. Ότι συνεπώς, η αποποίηση της παραπάνω κληροδοσίας (άρθρο 2001 ΑΚ) δεν έλαβε χώρα λόγω (συμβατικού) συμψηφισμού (για τα είδη συμψηφισμού βλ. Β. Βαθρακοκόιλη «ΕΡΝΟΜΑΚ» τόμος Β' [2003] υπό το άρθρο 440 αρ. 3 επ. σελ. 549 επ.), όπως εξαπατώντας τον αιτούντα τού παρουσίασαν ψευδώς εν γνώσει τους οι καθ' ων αντισυμβαλλόμενοι του, αλλά μονομερώς από τον αιτούντα χωρίς κανένα αντάλλαγμα, καμμία παραχώρηση από τους καθ' ων, κάτι που αν

γνώριζε εξαρχής ο αιτών, δεν θα προέβαινε στην εν λόγω αποποίηση (διά της περιεχομένης στο ένδικο συμφωνητικό δήλωσής του προς τους βεβαρημένους αντισυμβαλλομένους και ήδη καθ' ων αντιδίκους του, άρθρου 2001 § 2 εδ. α' ΑΚ), η οποία ως εκ τούτου είναι ακυρώσιμη λόγω απάτης και πρέπει ν' ακυρωθεί. Ωστόσο όμως, όπως αναφέρεται στην αίτηση για τον κληρονομούμενο αδελφό του αιτούντος, «...Ο αποβιώσας αδελφός μου...άρχισε σκόρπια να με στηρίζει οικονομικά, όποτε τούτο αντιλαμβανόταν ότι χρειαζόμουν, με αποτέλεσμα προς το τέλος του [έτους] 2014 να με συνδράμει σταθερά με...1.000,00 € το μήνα, τα οποία απαίτησα να λαμβάνω με απόδειξη πλέον και με σκοπό δικό μου να τού τα επιστρέψω...Εκείνος με βοηθούσε οικονομικά και μού έδινε χρήματα ανιδιοτελώς χωρίς απόδειξη και εγώ απαίτησα να εισπράττω τα χρήματα με απόδειξη, ώστε κάποια στιγμή να τού τα επιστρέψω και επικαλούμαι προς τούτο τη μαρτυρία του...(σελ. 3 αυτής)...Έχοντας δε πλέον λάβει γνώση της διαθήκης του αδελφού μου και μη έχοντας κάτι άλλο, τούς πρότεινα (ενν. στους καθ' ων) το συμφωνητικό της οφειλής μου (ενν. από την παραπάνω οικονομική συνδρομή του κληρονομούμενου) με την υποχρέωσή τους, που απέρρευε από τη διαθήκη του αδελφού μου να μού καταβάλλουν...1.000,00 € μηνιαίως, κάτι που δέχθηκαν και...συνάψαμε το από 04-03-2020...(ένδικο) ιδιωτικό συμφωνητικό και αποποιήθηκα της κληρονομίας (ενν. της κληροδοσίας) του αποβιώσαντος αδελφού μου...» (βλ. σελ. 5 της αίτησης). Ωστε ο αιτών, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην αίτησή του, θεωρούσε ότι λάμβανε την παραπάνω οικονομική βοήθεια εκ μέρους του κληρονομούμενου αδελφού του επί σειρά ετών (ανερχόμενη σε 1.000,00 € μηνιαίως και μάλιστα από το τέλος του έτους 2014 μέχρι το θάνατό του, που επήλθε στις 13-11-2019 σταθερά), δυνάμει σύμβασης δανείου και όχι δωρεάς, όπως αντιφατικά αναφέρει στη σελ. 10 της αίτησης «...τα χρήματα που μού έδωσε ως οικονομική αδελφική συμπαραστάση, δεν τα ήθελε πίσω...». Έτσι, ακόμη κι αν υποτεθούν αληθή τα εκτιθέμενα στην αίτηση πραγματικά περιστατικά, που αφορούν το αίτημά της περί ακύρωσης του ενδίκου συμφωνητικού λόγω ακυρωσίας αυτού εξαιτίας απάτης σε βάρος του αιτούντος εκ μέρους των καθ' ων, ουδόλως στοιχειοθετείται η επικαλούμενη απάτη, το δε ως άνω αίτημα με το οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα, απορριπτέο αποβαίνει ως μη νόμιμο. Κατά τα λοιπά η αίτηση είναι νόμιμη, ερειδομένη στις διατάξεις των άρθρων 140, 141,

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

1714, 1716, 1967 § 1, 1968 § 1, 1995, 1997, 2001, 1856, 1496 εδ. α' ΑΚ, 728 § 1 στοιχ. α', 729, 731, 732 και 176 ΚΠολΔ, οπότε πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Σημειώνεται δε ότι με την από 04-08-2022 διάταξη του δικαστηρίου τούτου, απορρίφθηκε ως αβάσιμο το αίτημα του αιτούντος περί έκδοσης προσωρινής διαταγής, που σωρεύτηκε στην κρινόμενη αίτηση και έχει όμοιο με αυτήν αιτητικό.

II. Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, στα οποία περιλαμβάνονται και οι φωτογραφίες που νομίμως προσκομίστηκαν εκατέρωθεν, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε (άρθρα 444 § 1 στοιχ. γ', 448 § 2 και 457 § 4 ΚΠολΔ / δεν ζητήθηκε η εξέταση μαρτύρων), πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο μη διάδικος σ' αυτή τη δίκη Γεώργιος – Σαράντης Σπανός του Χρήστου και της Παναγιώτας, που γεννήθηκε στις 09-03-1950 στη Λέρο Δωδεκανήσου και κατοικούσε όσο ζούσε στη Ρόδο Δωδεκανήσου (Αυστραλίας αρ. 3), απεβίωσε στους Αγίους Αποστόλους Ρόδου στις 13-11-2019, αφήνοντας την από 12-07-2018 μυστική διαθήκη του (άρθρα 1738 επ. ΑΚ), την οποία κατέθεσε στις 16-07-2018 στο συμβολαιογράφο Ρόδου Δημήτριο Γιώρτσο δυνάμει της υπ' αριθμόν 42809/16-07-2018 πράξεως αυτού και η οποία (διαθήκη) θεωρήθηκε και δημοσιεύθηκε νόμιμα με το υπ' αριθμόν 142/19-11-2019 πρακτικό του ενταύθα Ειρηνοδικείου, κατ' αποδοχή της υπ' αριθμόν 491/19-11-2019 αιτήσεως του ως άνω συμβολαιογράφου. Με τη διαθήκη αυτήν εγκατέστησε ως κληρονόμους του τους παρακάτω, στους οποίους κατέλιπε τα εξής περιουσιακά στοιχεία που ενδιαφέρουν εδώ: «...1) Στη θυγατέρα μου Ειρήνη Σπανού του Γεωργίου (δεύτερη των καθ' ων): α) Όλες τις μετοχές μου στην εταιρία “Γ. Χ. ΣΠΑΝΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ, ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ, ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ” και β) το 24,50% των μετοχών μου στη “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Ν.Ε.”, στη “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ Ν.Ε.” και στην “ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.”...». «2) Στον υιό μου Νικήτα Σπανό του Γεωργίου (τρίτο των καθ' ων): α)...β) το 24,50% των μετοχών μου στη “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Ν.Ε.”, στη “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ Ν.Ε.” και στην “ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.”...». «3) Στον υιό μου Χρήστο Σπανό του

Γεωργίου (πρώτο των καθ' ων) α)το 41,00% των μετοχών μου στη
“ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Ν.Ε.”, στη “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ
Ν.Ε.” και στην “ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.”...». «Στους
συνεργάτες μου αφήνω τα παρακάτω ποσοστά των τριών εταιριών
“ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Ν.Ε.”, “ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ Ν.Ε.”
και “ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.”: Στο Μιχαήλ Μιχαήλ
του Αθηναγόρα (τέταρτο των καθ' ων) το 5% των μετοχών μου, στο Στυλιανό
Καστανάκη του Κωνσταντίνου (πέμπτο των καθ' ων) το 3% των μετοχών και
στον ανιψιό μου Χρήστο Σπανό του Μιχαήλ (έκτο των καθ' ων) το 2% των
μετοχών μου...» (βλ. σελ. 1 – 4 της διαθήκης). Στην ίδια διαθήκη, ο διαθέτης
ορίζει και το εξής υπό τον παράτιτλο «Όροι της διαθήκης: Οι κληρονόμοι των
μετοχών των τριών ναυτικών εταιριών υποχρεούνται να
καταβάλλουν...1.000,00 € μηνιαίως στον αδελφό μου Θωμά Σπανό
(αιτούντα)...» (βλ. σελ. 4 της διαθήκης). Σημειώνεται ότι στην ίδια διαθήκη δεν
γίνεται κανένας λόγος για το παρακάτω αναφερόμενο δάνειο του
κληρονομούμενου προς τον αιτούντα, οπότε ως προς την αξίωση του πρώτου
προς απόδοση του δανείσματος επήλθε η εξ αδιαθέτου διαδοχή (άρθρα 1710
§ 2, 1813 §§ 1 και 3, 1819 και 1820 ΑΚ). Στη συνέχεια, με το από 04-03-2020
«Ιδιωτικό συμφωνητικό», αφενός οι καθ' ων και αφετέρου ο αιτών
συμφώνησαν στα εξής που ενδιαφέρουν εδώ: «...Σύμφωνα με την παραπάνω
διαθήκη, ο Γεώργιος – Σαράντης Σπανός του Χρήστου (κληρονομούμενος)
εγκατέστησε...τους Α' έως και Στ' συμβαλλομένους (καθ' ων) ως κληρονόμους
του, κληροδοτώντας (ενν. καταλείποντας ως κληρονομία) στον καθέναν από
αυτούς, μεταξύ άλλων, τα περιγραφόμενα στην ως άνω διαθήκη ποσοστά επί
των ανηκόντων σε αυτόν (τον αποβιώσαντα) μετοχών εκάστης των ναυτικών
εταιριών...δυνάμει του οικείου όρου της διαθήκης προβλέφθηκε ότι: “Οι
κληρονόμοι των μετοχών των τριών (3) ναυτικών εταιριών, υποχρεούνται να
καταβάλλουν 1.000,00 € μηνιαίως στον αδελφό μου Θωμά Σπανό”. Ως εκ
τούτου, οι Α' έως και Στ' συμβαλλόμενοι οφείλουν να καταβάλλουν μηνιαίως
προς το Ζ' συμβαλλόμενο (αιτούντα), εκ του εν λόγω ποσού των € 1.000,00,
το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο ποσοστό της συμμετοχής τους στο
μετοχικό κεφάλαιο των ναυτικών εταιριών. Περαιτέρω, ο αποβιώσας Γεώργιος
– Σαράντης Σπανός του Χρήστου, δυνάμει άτυπου δανείου είχε καταβάλει
στον αδελφό του Ζ' συμβαλλόμενο το ποσό των € 80.940,00. Το ως άνω

ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Σ

ΣΠ

προς ο Ζ' συμβαλλόμενος αναγνωρίζει ότι οφείλει ολόκληρο έως και σήμερα στους εξ αδιαθέτου κληρονόμους του αποβιώσαντος, ήτοι στους Α', Β' και Γ' συμβαλλόμενους (Α', Β' και Γ' των καθ' ων αντίστοιχα). Διά του παρόντος συμφωνητικού ο Ζ' συμβαλλόμενος...δηλώνει ότι δεν αποδέχεται τον παραπάνω όρο της διαθήκης, ήτοι την υποχρέωση καταβολής σε αυτόν του ποσού των 1.000,00 € μηνιαίως από τους Α' έως Στ' συμβαλλομένους και με το παρόν συμφωνητικό παραιτείται ρητά και ανεπιφύλακτα από το ως άνω δικαίωμά του και δεν υφίσταται πλέον καμμία υποχρέωση καταβολής προς το Ζ' συμβαλλόμενο από τους Α' έως και Στ' συμβαλλομένους, που να πηγάζει από την παραπάνω αιτία. Αναλαμβάνει δε την υποχρέωση (ο αιτών) να δηλώσει εμπρόθεσμα ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ρόδου ότι αποποιείται την κληρονομία του αδελφού του Γεωργίου – Σαράντη Σπανού του Χρήστου. Διά του παρόντος οι Α', Β' και Γ' συμβαλλόμενοι...δηλώνουν ρητά ότι:

α) Συμφωνούν με το Ζ' συμβαλλόμενο στην άφεση του ως άνω περιγραφόμενου χρέους ποσού 80.940,00 €, που πηγάζει από άτυπο δάνειο του αποβιώσαντα πατέρα τους προς το Ζ' συμβαλλόμενο...Με τον τρόπο αυτό επέρχεται και η εξ ολοκλήρου απόσβεση της ως άνω ενοχής του Ζ' συμβαλλομένου προς τους Α', Β' και Γ' των συμβαλλομένων. Κατόπιν τούτων και σύμφωνα με τους όρους του παρόντος, ο Ζ' συμβαλλόμενος δηλώνει ρητά ότι: Εξοφλείται πλήρως, ολοσχερώς και ανεπιφύλακτα η απαίτησή του έναντι των Α' έως και Στ' συμβαλλομένων, η οποία περιγράφεται αναλυτικά παραπάνω, καθώς και οποιεσδήποτε απαιτήσεις του έναντι αυτών, υφιστάμενες ή μέλλουσες, οι οποίες απορρέουν ή προκύπτουν καθ' οιονδήποτε τρόπο από τη διαθήκη ή / και το παρόν...». Παρατηρείται ώστε ότι με το ως άνω συμφωνητικό έλαβε χώρα συμβατικός συμψηφισμός μεταξύ αφενός της αξίωσης του κληρονομούμενου και στη συνέχεια των εξ αδιαθέτου κληρονόμων αυτού (βλ. παραπάνω) έναντι του αιτούντος απόδοσης από τον τελευταίο προς τον πρώτο του δανείσματος του ως άνω «ατύπου δανείου» από € 80.940,00 και αφετέρου της αξίωσης του αιτούντος έναντι των καθ' ων καταβολής της ένδικης κληροδοσίας. Το ότι η μεταξύ του αιτούντος και του κληρονομούμενου συμβατική σχέση ήταν δάνειο και όχι δωρεά του δευτέρου προς τον πρώτο, όπως ισχυρίζεται ο πρώτος (βλ. σελ. 8 και 10 της αίτησης), ενισχύεται από τα σχετικά έγγραφα που προσεκόμισε ο ίδιος και ειδικότερα αφενός από το από 15-02-2020 έγγραφο, που επιγράφεται «Δανεισμός χωρίς

13^η σελίδα της υπ' αριθμόν 5/2023 απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Ρόδου

1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 500,00 +
500,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 +
1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00
+ 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 +
1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00 =) € 63.000,00 και
συνολικά (17.940,00 + 63.000,00 =) € 80.940,00. Έτσι, πιθανολογήθηκε ότι
κατά το χρονικό διάστημα από 15-09-2010 έως και 29-10-2019, ο
κληρονομούμενος κατέβαλε προς τον αιτούντα αδελφό του το συνολικό ποσό
των € 78.940,00 λόγω δανείου (και όχι λόγω δωρεάς), ενώ και μετά το θάνατό
του (13-11-2019) και δη στις 28-11-2019 και στις 27-12-2019 ο αιτών έλαβε το
ποσό των € 1.000,00 κάθε φορά και συνολικά (1.000,00 + 1.000,00 =) €
2.000,00 από την κληρονομιαία περιουσία που κατέλιπε ο κληρονομούμενος
για την ίδια αιτία, έχοντας έτσι δανεισθεί από αυτόν και την περιουσία του το
συνολικό ποσό των (78.940,00 + 2.000,00 =) € 80.940,00. Επισημαίνεται δε
ότι η μετά το θάνατο του διαθέτη είσπραξη από τον αιτούντα του ως άνω
ποσού των € 2.000,00, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως (ρητή ή σιωπηρή)
αποδοχή της ένδικης κληροδοσίας εκ μέρους του, όπως αυτός ισχυρίζεται (βλ.
σελ. 13 της αίτησης στο τέλος), δεδομένου ότι όπως με σαφήνεια αναφέρει
στις σελ. 4 και 6 της αίτησής του, μέχρι τις 23-01-2020, συνεπώς και κατά
τους χρόνους της εν λόγω είσπραξης (28-11-2019 και 27-12-2019), δεν
γνώριζε ότι ο διαθέτης τον είχε τιμήσει στη διαθήκη του με την εν λόγω
κληροδοσία, οπότε και δεν ήταν δυνατό να την αποδεχθεί κατά τους ίδιους
χρόνους. Πιθανολογήθηκε δε ότι στη συνέχεια ο αιτών, σε εκτέλεση των όρων
του συμφωνητικού, προέβη σε αποποίηση της «κληρονομίας» (όπως τη
χαρακτηρίζει, ενώ κατά νομική ακριβολογία πρόκειται για «κληροδοσία») που
τού κατέλιπε ο κληρονομούμενος με την ως άνω (μυστική) διαθήκη του, όπως
αυτό αποτυπώθηκε στην υπ' αριθμόν 181/12-03-2020 «Έκθεση αποποίησης
κληρονομίας» του γραμματέως του ενταύθα Ειρηνοδικείου. Και αυτό
ανεξάρτητα από το ότι η τοιαύτη αποποίηση δεν παράγει τη νομική της
ενέργεια, εφόσον δεν πιθανολογήθηκε ότι περιήλθε (π.χ. με κοινοποίηση) σε
γνώση των βεβαρημένων με την κληροδοσία εκ διαθήκης κληρονόμων του
κληρονομούμενου (καθ' ων), όπως προαναφέρθηκε, χωρίς ωστόσο εξ αυτού
του λόγου να μεταβάλλονται τα πράγματα, δεδομένου ότι η απαραίτητη για το
κύρος της αποποίησης δήλωση του αιτούντος κληροδόχου προς τους

βεβαρημένους καθ' ων (άρθρου 2001 § 2 εδ. α' ΑΚ), περιέχεται στο παραπάνω ιδιωτικό συμφωνητικό κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός του αιτούντος περί ακύρωσης του ενδίκου (από 04-03-2020) συμφωνητικού λόγω ακυρωσίας αυτού εξαιτίας πλάνης του, επειδή, όπως εκθέτει, οι καθ' ων τού δημιούργησαν με τη συμπεριφορά τους την εντύπωση ότι και μετά την κατάρτιση του συμφωνητικού θα συνεχίσουν να συνεργάζονται ως έμποροι με αυτόν αγοράζοντας προϊόντα από τη δική του εμπορική επιχείρηση (της οποίας η νομική μορφή, το ακριβές αντικείμενο εργασιών και η έδρα πουθενά δεν αναφέρονται στην αίτηση ή το σημείωμα του αιτούντος), όπως έκαναν επί σειρά ετών μέχρι τότε και μάλιστα πλέον σε αυξανόμενη έκταση και με μεγαλύτερη συχνότητα, ώστε να ισοσκελιστεί η οικονομική ζημία του (αιτούντος) από την εκ μέρους του αποποίηση της ένδικης κληροδοσίας, στην οποία προέβη σε εκτέλεση των όρων του συμφωνητικού, πλην αντ' αυτού (οι καθ' ων) μείωσαν την κατανάλωση από την επιχείρησή του και εν τέλει έπαυσαν να αγοράζουν προϊόντα από αυτήν, διακόπτοντας κάθε επαγγελματική συνεργασία τους με τον αιτούντα, διαψεύδοντας έτσι τις προσδοκίες του για αύξηση της κατανάλωσής τους στην επιχείρησή του και ανάλογη αύξηση των εσόδων του, δεν ενισχύεται από το περιεχόμενο του εν λόγω συμφωνητικού ούτε από οποιοδήποτε άλλο εκ των εισφερθέντων στη δίκη προς πιθανολόγηση στοιχείων. Και εν πάση περιπτώσει, πλάνη που αναφέρεται αποκλειστικά στα παραγωγικά αίτια της βούλησης, όπως εν προκειμένω, δεν είναι ουσιώδης (άρθρο 143 ΑΚ) και ως εκ τούτου δεν μπορεί να οδηγήσει σε κατάρτιση ακυρώσιμης δικαιοπραξίας.

III.Συνεπώς, εφόσον δεν πιθανολογήθηκε η επικαλούμενη πλάνη του αιτούντος, ουδεμία ακυρωσία πάσχει το ένδικο (από 04-03-2020) ιδιωτικό συμφωνητικό και ως εκ τούτου η κρινομένη αίτηση στην οποία διαλαμβάνονται τα αντίθετα, στο βαθμό που κρίθηκε νόμιμη, δεν πιθανολογήθηκε βάσιμη και πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσίαν. Τέλος, ο αιτών πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των καθ' ων η αίτηση, σύμφωνα με τα βάσιμα σχετικά αιτήματα αυτών (βλ. σελ. 4 του εγγράφου σημειώματος του τρίτου εξ αυτών και σελ. 12 του εγγράφου σημειώματος των λοιπών / άρθρα 176, 189 § 1 και 191 § 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

15^η σελίδα της υπ' αριθμόν 5/2023 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αιτούντα στα δικαστικά έξοδα των καθ' ων η αίτηση, το ύψος των οποίων ορίζει στο χρηματικό ποσό των ευρώ διακοσίων και εξήντα (€ 260,00).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στη Ρόδο στις 30-11-2022 από την παραπάνω σύνθεση και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 17-05-2023 με άλλη σύνθεση, συγκροτούμενου του Δικαστηρίου από την Ελισάβετ Λαφάρα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ασπασία Πολυμεροπούλου, Πρωτοδίκη και Μαρία Μαρίνου, Πρωτοδίκη, λόγω αναρρωτικής άδειας υπό την οποία τελεί ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Αθανάσιος Τερζούδης και άδειας μητρότητας, υπό την οποία τελεί η Πρωτοδίκης Κορτέσα Τσιούγκου, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, με τη συμμετοχή της Γραμματέως.

ΘΕΩΡΗΣΗ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ελισάβετ Λαφάρα

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τσαμπίκα Μαλωίνα

Αριθμός υπεύθυνου
το οποίο θεωρήθηκε για
την οικεία σύμβαση. (νομική βοήθεια)

Ρόδος 25/5/2023

Η Γραμματέας

Τσαμπίκα Μαλωίνα